

עפ"ת 26095/08/16 - ססי נחמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 26095-08-16 נחמן(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
המערער ססי נחמן ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא
נגד
המשיבה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כריסטיאן דיק

מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

1. זהו ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא י. צימרמן), אשר הרשיע את המערער בשתי עבירות של נהיגה ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 10 א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, שתי עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970, ועבירה אחת של נהיגת רכב שניתנה לגביו הוראת אי שימוש (הורדה מהכביש), עבירה לפי תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961. מדובר בשני אירועים של נהיגה ללא רישיון, ביום 7.3.15 וביום 8.5.15. המערער יליד 1996 ולא היה בעל רישיון נהיגה מעולם.

2. בגזר דינו של הנאשם ציין בית המשפט קמא כי הנאשם נהג ברכב על אף שמעולם לא נבחנה כשירותו, וכי מדובר בשני אירועים, כאשר הראשון מביניהם לא שימש למערער תמרור אזהרה והוא חזר לנהוג ולסכן את הציבור. בנסיבות אלו סבר בית המשפט כי דרך הענישה ההולמת היא מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט התייחס לפסקי דין אליהם הפנה ב"כ המערער, שבהם לא הוטלו עונשי מאסר על עבירות דומות, ואבחן אותם מהמקרה הנוכחי.

באשר לקביעת משך המאסר ודרך ריצויו, התחשב בית המשפט בכך שלנאשם אין כלל עבר, פלילי או תעבורתי, הוא שהה יום אחד במעצר ממש וחודשיים במעצר בית מלא, ולאור זאת ניתן להסתפק בעונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. על המערער נגזר עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות למשך ארבעים וחמישה יום, וכן קנס בסך 1,500 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שמונה חודשים כולל איסור ליטול שיעורי נהיגה בתקופה זו, פסילת רישיון נהיגה על תנאי לשישה חודשים ומאסר על תנאי.

3. ב"כ המערער טען כי רכיבי הענישה השונים חרגו ממתחם הענישה, ומיקד את טיעונו בעיקר במשך המאסר שהוטל על המערער. הוא הפנה למספר גדול של פסקי דין שבהם לא הוטלו עונשי מאסר בעבירות דומות ואף בנסיבות דומות, ביניהם: פ"ל (תעבורה ירושלים) 1906-05-15, **מדינת ישראל נ' גרסיה**, בו הורשע צעיר בשני אירועים של נהיגה ללא רישיון, אם כי נהג בקטנוע, ונגזר עליו עונש של קנס בסך 800 ₪, פסילה בפועל, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי, ללא מאסר בפועל. ב"כ המערער הפנה גם לפ"ל (תעבורה תל אביב) 6356-07-14, **מדינת ישראל נ' אוקלדניקוב**; תת"ע (תעבורה ירושלים) 6899-02-14, **מדינת ישראל נ' שוויאת**; תת"ע (תעבורה ירושלים) 96-11-13, **מדינת ישראל נ' מחמד קניבי**, ועוד.

ב"כ המשיבה ציין כי הנאשם הורשע בשני אירועים של נהיגה ללא רישיון, ולא הסיק את המסקנות המתבקשות לאחר האירוע הראשון. הוא הפנה לפסק הדין בעפ"ת 8420-01-16, **טארק נ' מדינת ישראל**, בו הוטל עונש מאסר על עבירה יחידה של נהיגה ללא רישיון, וביקש לדחות את הערעור, אם כי הסכים לכך שהפסילה בפועל שהוטלה על המערער תימנה החל ממועד תחילת הפסילה המנהלית שהוטלה עליו.

4. מפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, ורבים אחרים שלא הזכרתי כאן, עולה כי מתחם הענישה לעבירה של נהיגה ללא רישיון רחב למדי ונע בין עונשים של קנס, פסילה בפועל ועל תנאי ומאסר על תנאי, ללא מאסר כלל, לבין עונש מאסר לא ארוך, לעיתים בעבודות שירות. הנסיבות המשפיעות על העונש במסגרת המתחם כוללות, בין היתר, את נסיבות ביצוע העבירה עצמה ומידת החומרה הגלומה בהן, את מספר הפעמים בהם נעברה העבירה, עברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות, וכן את השאלה אם לנאשם היה בעבר רישיון נהיגה.

5. במקרה הנוכחי, המערער הוא צעיר ללא הרשעות קודמות כלל, הן הרשעות פליליות והן תעבורתיות. מאידך גיסא, המערער הורשע בעבירות דומות בשני אירועים שונים, במועדים סמוכים זה לזה. למערער לא היה רישיון נהיגה בעבר, כך שיכולת הנהיגה שלו לא נבחנה מעולם. בנסיבות אלו, עמדת בית המשפט קמא לפיה ראוי להטיל על הנאשם מאסר בפועל, תוך מתן אפשרות לריצוי המאסר בעבודות שירות, היא עמדה סבירה וראויה.

עם זאת, בשים לב לעברו הנקי של הנאשם, לנסיבות האישיות והמשפחתיות שתוארו על ידי בא כוחו, ולכך שהנאשם היה נתון במעצר ממש במשך יום אחד ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא במשך חודשיים, אני סבורה שמשך המאסר שהוטל על הנאשם חריג בחומרתו. אציין כי בפסק הדין היחיד עליו הסתמכה המשיבה, בעניין טארק הנ"ל, אושר גזר דין שכלל מאסר למשך חמישה עשר יום. אמנם באותו מקרה הורשע המערער באירוע יחיד, והמערער שבפני הורשע בשני אירועי נהיגה ללא רישיון. אולם גם כך מדובר באדם ללא עבר, שעבר לראשונה בחייו (ויש לקוות שגם בפעם האחרונה) הליך פלילי בבית משפט, ולא ברצידיביסט ועבריין מועד.

6. לאור כל האמור אני מקבלת את הערעור, כך שתקופת המאסר בעבודות שירות תקוצר ותעמוד על עשרים וחמישה יום. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 1.1.17 (המערער רשאי לתאם מועד אחר על דעת הממונה על עבודות השירות, ולהודיע למשיבה ולבית המשפט על השינוי).

כמו כן, בהסכמת הצדדים, תימנה תקופת הפסילה בפועל החל מיום כניסתה לפועל של הפסילה המנהלית.

יתר חלקי גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינם.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.